

ยายแก่ ๆ หลวงปู่ท่านก็เอื้อมตัวมาถามลุงเตชวัน (ซึ่งขณะนั้นเป็น
เณร) ว่า “เมื่อคืน..เอ็งไปปิ่นชมพู่ไช้หมะเหม..พอเอ็งกินเข้าไปแล้ว..
นึกขึ้นได้ค่อยทึ่ง แล้วอย่างนี้ ที่กลืน ๆ ลงไป ศีลมันจะเหลือหรือวะ !!”

และเมื่อลุงเตชวันฟังดังนั้น ก็หน้าชาทันที เพราะอายุโยม
ทั้ง 2 คนนั้นมาก เพราะหลวงปู่พูดเหมือนอยู่ในเหตุการณ์เลย
แถมหลวงปู่ยังรู้ความคิดทั้งหมดของลุงเตชวัน ประดุจเป็นตัว
ลุงเตชวันเองอีกด้วย และนับจากวันนั้น..ลุงเตชวันก็ไม่กล้าทำผิด
อย่างนั้นอีกเลย...

28

ทำไม..พระของขวัณ (พระผงวัดปากน้ำ) ถึงศักดิ์สิทธิ์ และมีอานุภาพมาก

ในสมัยที่หลวงปู่ยังมีชีวิตอยู่ ท่านผลิตพระผงวัดปากน้ำหรือพระ
ของขวัณออกมามากถึง 3 รุ่น รุ่นละ 84,000 องค์ ซึ่งรวมทั้ง 3 รุ่น
ก็เท่ากับมีจำนวนมากถึง 252,000 องค์ เพราะพระของขวัณหลวงปู่
มีความศักดิ์สิทธิ์มาก มีชื่อเสียงถึงขนาดมีผู้คนจำนวนมหาศาล

ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เดินทางข้ามน้ำข้ามทะเล ไปรับ
พระของขวัญของหลวงปู่ที่วัดปากน้ำด้วยตัวเอง

หลวงปู่ท่านมีดำริให้สร้างพระของขวัญขึ้น เพื่อหาทุนสร้าง
โรงเรียนพระปริยัติธรรม ซึ่งท่านจะมอบให้กับญาติโยมที่มีกุศลศรัทธา
ร่วมบริจาคเงินทำบุญตั้งแต่ 25 บาทขึ้นไป เพื่อไว้เป็นเครื่องตริก
ระลึกนึกถึงบุญ ซึ่งพระผงที่สร้างขึ้นนั้น เป็นรูปองค์สมเด็จพระสัมมา
สัมพุทธเจ้าปางประทานพร ด้านหลังจารึกอักษรขอมว่า “ธรรมขันธุ์”
และหลวงปู่ตั้งชื่อว่า “พระของขวัญ”

พระของขวัญนี้ เป็นพระผงที่มีส่วนผสมของดอกไม้หอมที่ใช้
บูชาพระประจำเข้าเย็น เช่น ดอกมะลิ ดอกบัว เกสรดอกไม้ ซึ่ง
นำมาตากแห้ง แล้วป่นผสมกับผงแป้ง **และที่สำคัญ คือ มีเส้นเกศา**
ของหลวงปู่ผสมอยู่ด้วย ซึ่งหลังจากผสมเสร็จแล้วก็นำมาปั้น
เป็นก้อน แล้วอัดเป็นบล็อกออกมา

พระของขวัญนี้... หลวงปู่ท่านจะมอบให้ 1 องค์ ต่อ 1 คน
เท่านั้น ไม่ว่าคนนั้นจะทำบุญมากแค่ไหน ก็จะได้แค่องค์เดียว
และที่สำคัญยังฝากับแทนกันไม่ได้ หรือแม้รับไปแล้วถ้าทำหายไป
จะมารับใหม่ก็ไม่ได้เหมือนกัน เพราะหลวงปู่บอกว่า “พระของขวัญ
แต่ละองค์นั้น..มีเจ้าของหมดแล้ว” ซึ่งก็หมายถึงว่า หลวงปู่ท่าน
คำนวณเอากายละเอียดของผู้ที่ทำบุญกับท่านมา ทั้งในอดีต

ปัจจุบัน มาซ้อนในกลางพระของขวัญด้วยวิชาธรรมกาย แล้ว
เชื่อมให้ติดกัน (ซึ่งจะเข้าใจเพิ่มขึ้นก็ต่อเมื่อได้มานั่งสมาธิจนเข้าถึง
พระธรรมกาย และได้ศึกษาวิชาธรรมกาย)

การรับพระของขวัญ ต้องรับจากมือหลวงปู่ ถึงจะศักดิ์สิทธิ์
ที่สุด เพราะเวลาหลวงปู่มอบให้ ท่านจะใช้วิชาธรรมกายบรรจุ
พระของขวัญซ้อนติดลงไปในส่วนกลางกายของผู้รับด้วย และ
เมื่อบรรจุแล้ว พระนิพพานท่านก็จะซ้อนความศักดิ์สิทธิ์ ผ่าน
พระของขวัญซึ่งเป็นเสมือนสื่อ ไปยังผู้เป็นเจ้าของพระของขวัญ
แล้วจะบันดาลให้ความปรารถนาของเจ้าของพระสำเร็จได้โดยง่าย

การที่พระของขวัญของหลวงปู่ศักดิ์สิทธิ์และมีอานุภาพอันไม่มี
ประมาณได้นั้น เป็นเพราะหลวงปู่วัดปากน้ำท่านกราบทูลพระธรรมกาย
ของพระพุทธเจ้าทั้งหมดว่าจะผลิตของขวัญเอาไว้สำหรับผู้มีบุญ
ที่ได้ทำบุญสร้างโรงเรียนพระปริยัติขึ้นมา โดยหลวงปู่ท่านขออาราธนา
พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ทั้งหมดเลยไม่ว่าจะมีมากน้อยขนาดไหน
ทั้งที่เขานิพพานไปแล้วตั้งแต่ดึกดำบรรพ์หรือเขานิพพานไปเก่า ๆ แก่ ๆ
มีธาตุธรรมแก่ ๆ กายใหญ่โตสวยงาม มีอานุภาพมาก มีพลังบุญ
พลังบารมีมาก โดยไม่ซ้ำธาตุ ซ้ำธรรม ไม่ซ้ำพระพุทธเจ้า คือ พอท่าน
อาราธนาออกมาชุดหนึ่ง ท่านก็เอาพลังบุญ พลังบารมี รัศมี กำลัง
ฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เฉียบขาด เอาบุญศักดิ์สิทธิ์ มาทำความศักดิ์สิทธิ์
ให้บังเกิดขึ้นกับพระของขวัญ โดยทำตลอดต่อเนื่อง 24 ชั่วโมง ตั้งแต่
วันเข้าพรรษา จนถึงวันออกพรรษา

ซึ่งผู้รับพระของขวัญองค์แรก ก็คือ หลวงปู่วัดปากน้ำ โดยท่านต้องทำบุญสร้างโรงเรียนพระปริยัติก่อน เพราะหลวงปู่ท่านถือว่าพระของขวัญนี้เป็นของพระนิพพาน ท่านแค่เป็นผู้ควบคุมดูแลในการผลิตเท่านั้น ดังนั้นก่อนจะรับท่านจึงร่วมทำบุญด้วยตนเอง 25 บาท แล้วรับไว้ 1 องค์ เป็นองค์ปฐม คือ เป็นองค์แรก จากนั้นพระเถระในวัดและเจ้าภาพที่ทำบุญตั้งแต่ 25 บาทขึ้นไป ก็รับเป็นองค์ต่อ ๆ ไป

และที่สำคัญ เมื่อมีผู้รับพระของขวัญไปแล้ว หลวงปู่ท่านก็ยังคุมทีมงานทำวิชาให้ท่านความละเอียด ทบตีความศักดิ์สิทธิ์ให้เกิดขึ้นกับพระของขวัญอย่างต่อเนื่อง ตลอดวันตลอดคืน เพื่อให้พระของขวัญศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง ๆ ขึ้นไป คือ เมื่อพระของขวัญไปอยู่กับบุคคลใดแล้ว ก็ให้ไปบันดาลให้เขาสมความปรารถนา ให้ไปปกป้องรักษาชีวิตและทรัพย์สินของเขา เมื่อเวลาเขาจะเดินทางไปเหนือ ล่องใต้ โดยทางรถ ทางเรือ หรือไปด้วยยานพาหนะอันใด ก็ขอให้เขาอย่ามีเหตุเภทภัย ให้มีปาฏิหาริย์ไม่ซ้ำปาฏิหาริย์...

หลวงปู่ท่านเคยพูดว่า คนที่ได้พระของขวัญไป จะมีสมบัติติดตัวพันล้าน ซึ่งการที่หลวงปู่ท่านเปรียบเทียบอย่างนี้ เพราะการถวายปัจจัย 25 บาท เพื่อสร้างโรงเรียนพระปริยัติในช่วงนั้น เป็นการทำบุญถูกเนื่อนาบุญ คือ ถูกองค์พระธรรมกายนับอสงไขยพระองค์ไม่ถ้วน เพราะได้ทำกับหลวงปู่และพวกที่เข้าถึงพระธรรมกายโดยตรง ดังนั้นแม้จะทำบุญจำนวนน้อย เวลานบุญส่งผลก็จะได้มาก

และแม้ทำบุญจำนวนมาก เวลายุบบุญส่งผล ก็จะได้มากยิ่งขึ้น ๆ ขึ้นไป เป็นทับทวี เหมือนบันทึกติดในกาลก่อนที่ได้ถวายทานแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์เดียว เวลายุบบุญส่งผลก็ทำให้เขาได้เป็นถึงพระเจ้าจักรพรรดิ มีสมบัตินับอนันต์ นับภพนับชาติไม่ถ้วนเลยทีเดียว...

แม้ว่าในบางครั้ง หลวงปู่ท่านอยากจะให้พระของขวัญแก่ผู้ใดเป็นการส่วนตัว ท่านก็ยังต้องให้ผู้นั้นบริจาคปัจจัยทำบุญสร้างโรงเรียนพระปริยัติให้แก่วัดเหมือนกัน เพราะท่านถือว่า ท่านผลิตพระของขวัญออกมาก็เพื่อวัด ไม่ใช่ทำเพื่อส่วนตัว ดังนั้นจึงมอบพระของขวัญให้ผู้ใดไปเปล่า ๆ ไม่ได้

ที่สำคัญหลวงปู่ยังประกาศไม่ให้ใครนำพระของขวัญออกไปแจกนอกวัด อย่างครั้งหนึ่ง สมเด็จป่า (พระสังฆราชองค์ที่ 17) พุดกับหลวงปู่ว่า จะขอพระของขวัญจากหลวงปู่ เพื่อเอาติดตัวไปตามหัวเมืองต่าง ๆ และเมื่อใครต้องการ ก็จะทำให้เป็นของขวัญแก่เขา

ซึ่งหลวงปู่ก็บอกว่า “ทำอย่างนั้นไม่ได้ พระของเรามีคุณภาพจริง ผู้อยากได้ต้องมาเอาเอง ถ้าเอาไปอย่างนั้น ของดีก็กลายเป็นของเก๊ ไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเลื่อมใส” และหลวงปู่ยังพูดแถมท้ายอีกว่า “อย่ากลัวเลย..แปดหมื่นสี่พันองค์ 2 หมื่น ก็ไม่พอแจก” ซึ่งก็เป็นจริงอย่างที่หลวงปู่พุดไว้ไม่มีผิด ทั้ง ๆ ที่ทางวัดไม่ได้ทำบาปผิด

แจ้งข่าวประชาสัมพันธ์อะไรใหญ่โตเลย แต่เมื่อคนที่รับพระของขวัญจากหลวงปู่ไปแล้ว ได้เจออานุภาพและเรื่องราวความมหัศจรรย์อย่างเหลือเชื่อ ก็ทำให้ข่าวความศักดิ์สิทธิ์ของพระของขวัญแพร่สะพัดกระจายออกไปอย่างรวดเร็ว จนทำให้มีคนข้ามน้ำข้ามทะเลเหมารถ เหมาเรือ แห่กันมาจากต่างจังหวัด จากต่างประเทศ เพื่อไปขอรับพระของขวัญกันอย่างเนืองแน่นประดุจวัดปากน้ำมืงานมหรสพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันวิสาขบูชา มีคนเดินทางไปรับพระของขวัญมากถึง 1,500 คน จนทำให้หลวงปู่ท่านต้องย้ายสถานที่แจกพระของขวัญไปที่อุโบสถ โดยจัดระบบระเบียบในการมอบพระของขวัญใหม่ โดยหลวงปู่ท่านจัดให้มีพระภิกษุคอยจัดคนเข้า – ออกจากอุโบสถคนละประตู คือ ประตูหน้าเป็นทางเข้าไปรับพระ และเมื่อรับแล้วให้ไปออกทางประตูหลัง และแต่ละรอบของการรับพระนั้น หลวงปู่ท่านจะให้คนทยอยเข้ามาเต็มอุโบสถก่อน จากนั้นท่านก็สั่งปิดประตู ซึ่งเมื่อสาธุชนทยอยกันรับไปเรื่อยๆ จนคนในอุโบสถเริ่มน้อยลงแล้ว หลวงปู่ท่านจึงสั่งให้เปิดประตูรับคนเข้าไปใหม่

ในวันหนึ่ง ๆ หลวงปู่ท่านจะอธิบายให้ผู้ที่จะรับพระของขวัญได้ทราบถึงวิธีการอาราธนาพระของขวัญเป็นร้อย ๆ รอบ ซึ่งแต่ละรอบท่านยังเล่าถึงอานุภาพพระของขวัญ ที่มีคนรับไปแล้วได้ประสบกับตัวเองไว้ดังนี้

“บัดนี้ ท่านทั้งหลายทั้งหญิงและชายได้เสียสละเวลาให้เป็น ส่วนของพระพุทธศาสนาโดยตรง มาสมทบทุนสร้างโรงเรียนพระปริยัติ ที่ท่านได้เสียสละโลกียทรัพย์สร้างโรงเรียนพระปริยัติอย่างนี้ ได้ชื่อว่าทำถาวรวัตถุไว้ในพระพุทธศาสนา เรียกว่าเป็นศาสนสมบัติ ให้ศาสนาแล้ว ท่านผู้สร้างสมบัติให้ศาสนานั้นแหละ จักเป็นเหตุที่ตั้งให้มีสมบัติไม่รู้จักสิ้นเสื่อม

เหตุนี้ ท่านทั้งหลายที่ได้เสียสละทรัพย์ลงไปแล้ว 25 บาท 30 บาท 50 บาท ตามศรัทธาของตนที่สละลงไปนั้น ได้ชื่อว่าทำ ผลถาวรให้แก่เจ้าของทรัพย์นั่นเอง ซึ่งจะได้รับผลต่อไปในภายภาคหน้า ที่ฝากไว้ในพระพุทธศาสนาเช่นนี้ ไม่เสื่อมทรมานับชาติไม่ถ้วนเพราะ ท่านบริจาคของ ท่านสละทรัพย์ จะส่งผลให้ท่านในมนุษย์ก็จะ ส่งผลของมนุษย์ให้ ในทิพย์ก็จะส่งผลที่เป็นทิพย์ให้ ในกามภพนี้จะได้สมบัติในภายหน้านับประมาณไม่ได้ เหตุนี้ดังนี้ ท่านทั้งหลาย ได้เป็นผู้อุปถัมภ์พระศาสนาเช่นนี้

ฝ่ายทางพระศาสนาที่ได้รับสมบัติของท่าน ก็จะมีของตอบแทน แก่ท่าน คือ ของศักดิ์สิทธิ์ชนิดหนึ่ง ซึ่งเราทั้งหลายยังไม่เคยพบ เคยเห็นว่าศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้ อาจจะเป็นได้จริงหรือคาดคะเนไม่ถูก

ผู้พูดนี้เป็นผู้อาราธนาพระพุทธเจ้าในนิพพานมีธรรมกาย มากด้วยกัน ได้ไปอาราธนาพระพุทธเจ้ามานับพระนิพพานไม่ถ้วน นับอสงไขยก็ไม่ถ้วน มาผลิตของขวัญนี้ให้ปรากฏขึ้นในมนุษย์

ธรรมกายในมนุษย์นี้ก็ได้เข้าสมทบด้วย ดูแลการงานนั้น ๆ ท่านทำ
อย่างไร ก็ทำไปตามท่าน พระพุทธเจ้าท่านจัดแจงทำทั้งนั้น ตั้งแต่
วันเข้าพรรษาจนกระทั่งถึงวันออกพรรษาวินาที่หนึ่งมิได้หยุดเลย ท่าน
กระทำความศักดิ์สิทธิ์ของท่าน พอออกพรรษาแล้ว พอได้อรุณก็
สำเร็จด้วยความประสงค์ของท่านในการผลิตของขวัญ องค์ต้นทรง
รับสั่งว่า “ของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้บังเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในโลก”
แล้วก็หีบพระโอษฐ์ทีเดียว เมื่อรับสั่งดังนี้แล้ว เราก็คำนวณว่า ศักดิ์สิทธิ์
เพียงแค่นี้เพียงใด คำนวณไม่ถูก

ผู้พูดนี้ได้ลงมือแจกในวันแรม 6 ค่ำ เป็นวันเกิดของผู้พูดนี้
ได้แจกของขวัญออกไป อัจฉรย์ต่าง ๆ ความศักดิ์สิทธิ์ของของขวัญ
นั้น ผู้ที่ได้รับไปแล้ว **นางเขียว บางไฟ** เป็นผู้หญิงอายุ 80 กว่า
ได้รับพระเอาไปแล้วเอาไปไว้บนหลังมุ้ง พอค่ำลงเท่านั้นเปล่งรัศมี
สว่างเต็มบ้านเต็มช่อง พากันตกตะลึงเพราะไม่รู้เรื่องอะไรกัน
ทะเล็กทะเล็กไปตามกันพักใหญ่نانอยู่ แล้วแสงนั้นก็ค่อยโทรม
ลงไป โทรมลงไป ก็มารวมอยู่ที่สว่างหลังมุ้ง นางเขียวก็รู้ว่าพระ-
ของขวัญเอาไว้ที่นั่น แสงสว่างนี้ออกจากพระของขวัญนั่นเอง แต่เข้า
เขียวมาหาผู้พูดนี้ บอกว่าท่าน เมื่อคืนนี้แสงสว่างเกิดที่บ้านดิฉัน
พระท่านเปล่งรัศมีสว่างเขียว เดิมทีก็ไม่รู้ว่าอะไร แล้วก็มารวมอยู่ที่
พระ จึงรู้ว่าพระ รูปร่างนางเขียวเมื่อวันมารับพระของขวัญนั้น มี
โรคภัยไข้เจ็บเป็นประจำอยู่ คืนเดียวเท่านั้น เวลามาบอกเข้า ร่างกาย
เปล่งปลั่งไปหมด แปลกกว่าปกติเดิมทีเดียว ผิพรรณเกลี้ยงเกลาไป
หมด ดูสะอาดสะอ้าน มีผิพรรณวรรณะ เขารู้สึกว่าของขวัญนี้

อัศจรรย์ แปรชั่วเป็นดีได้ขนาดนี้เชียวหนอ เราารู้สึกว่า ศักดิ์สิทธิ์เพียง
แค่นี้แหละหรือ”

ผู้ที่ได้รับพระของขวัญไปบูชาคลั่งติดตัว ก็จะได้เจออานุภาพ
พระของขวัญกันมากมายหลายแบบ ซึ่งบางคนก็เจอพระของขวัญ
ของตัวเองพูดได้ คือ เวลาเกิดเหตุเภทภัย พระของขวัญก็จะเปล่งเสียง
เตือนเจ้าของให้ไปทางโน้นทางนี้ จนกระทั่งรอดปลอดภัย หรือวันดี
คืนดี วันขึ้น 15 ค่ำ อยู่ๆ พระของขวัญก็แสดงอานุภาพให้เจ้าของเห็น
โดยการลอยขึ้น แล้วเปล่งรัศมีเป็นแสงขาวนวลเท่าลูกมะพร้าวลอย
ออกไป และพอถึงเวลาก็ตกลงกลับคืนมา หรือบางคนก็เจออานุภาพ
ทำมาค้าขึ้น ร่ำรวยจนตัวเองแปลกใจ หรือบางคนตกต้นตาลสูง ๆ
แล้วไม่เป็นอะไรก็มี หรือบางคนประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตก คนอื่น
ตายหมด แต่ตัวเองกลายเป็นคนเดียวที่รอดมาได้อย่างเหลือเชื่อ
นอกจากนี้ยังมีบางคนประสบอุบัติเหตุร้ายแรง โดยคนรอบข้างที่ไป
ด้วยกันเสียชีวิตหมด แต่ตัวเองซึ่งแขวนพระของขวัญติดตัวกลับรอด
ชีวิตมาได้ อย่างน่าอัศจรรย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารที่ออกรบในสมัย
สงครามเกาหลี หลวงปู่ท่านเล่าว่า

“ที่เขาเล่าในทางเกาหลี ทหารอังกฤษ อเมริกัน ทหารฝรั่งกำลัง
คุยกันอยู่ มีทหารไทยอยู่บ้าง ลูกกระเบิดทำลายมันตกลงกลางประชุม
กำลังคุยกันอยู่นั้น ปั้งเดียวเท่านั้นตายหมด เหลือไทยคนเดียวมี
ของขวัญอยู่ในตัว ฝรั่งให้เหรียญกล้าหาญแก่ไทยคนนั้นยังปรากฏอยู่
นี่ความศักดิ์สิทธิ์ทั้งนั้น”

เรื่องอภินิหารและความศักดิ์สิทธิ์ของพระของขวัญนี้ หนังสือพิมพ์บางกอกไทม์ ปีที่ 6 สัปดาห์ที่ 280 วันจันทร์ที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2503 ได้เสนอข่าวตีพิมพ์จดหมายของ **สิบลตรี วาสนา อาคมวัฒนะ** แห่งกรมผสมที่ 21 ที่เขียนมาจากเกาหลี ซึ่งได้เล่าถึง อาณาภพความศักดิ์สิทธิ์ของพระของขวัญที่ตนและเพื่อนอีกคนหนึ่ง ได้รับไปจากพระเดชพระคุณหลวงปู่ว่า

“กระสุนปืนใหญ่ของข้าศึกยิ่งถูกคลังกระสุน ไฟไหม้ถึงน้ำมัน จนเกิดเป็นแสงอร่ามไปทั่ว ผู้ที่พักอยู่ในที่นั้นต้องกระจัดกระจายไป ปืนและเครื่องเหล็กละลายไปกับกองไฟใหญ่นั้น เพื่อนทหารคนหนึ่ง ทิ้งห่อพระไว้ ตอนสาย ๆ เพลิงค่อยสงบลงจึงรีบรุดไปยังที่นั้นกัน ก็เห็นพระอันน่าประหลาดที่ห่อผ้าเช็ดหน้าแขวนเด่นอยู่กับเสาเหล็ก เป็นที่ประหลาดใจแก่ทหารทั้งหลายเป็นอันมาก เพราะแม้แต่เหล็ก ก็ยังละลาย แต่ผ้าขาวที่ห่อพระไม่ได้ลงเลขยันต์อะไร กับพระอีกองค์ หนึ่งยังคงอยู่ในสภาพปกติ มิได้เสียหายเลย เป็นพระเครื่องวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ส่วนพระเครื่องของอาจารย์ต่าง ๆ แหกละเอียด อีกทั้ง ตนเองนั้นก็รอดตายจากสมรภูมิต่อหลายครั้ง เนื่องจากมีการ ยิงขนาดเผาชนกันไม่เว้นแต่ละวัน ก็รอดมีชัยมาได้ทุกครั้ง บางครั้ง อยู่ในวิถิปืนที่ยิงมาอย่างหนัก ถ้าไม่มีโอกาสพ่วงศูนย์กลางตัว ก็เพียง ภาวนาดังกล่าว และระลึกถึงอาจารย์คือ หลวงปู่ ก็พอแล้ว สามารถ คู้มกันได้และพลอยคู้มกันเพื่อนฝูงไปได้อีกด้วย”